

PERSBERICHT

Herzien standpunt wolven van Jagersvereniging

De Wildbeheereenheid “West-Twente”(WBE) is lid van de Koninklijke Nederlandse Jagersvereniging. De WBE voert met haar leden het faunabeheer uit in centraal Overijssel binnen de gemeenten Hellendoorn, Rijssen-Holten, Wierden en delen van Almelo en Hof van Twente. Daardoor omvat het werkgebied zo’n 17.000 ha. Recentelijk heeft de landelijke jagersvereniging haar standpunt over wolven herzien, een stap waar de WBE blij mee is. Te meer ook, daar de WBE en haar leden de wettelijke taak hebben om faunabeheer uit te voeren.

Sinds enkele jaren verblijft komt de wolf ook in het werkgebied van de WBE voor, vaak tijdelijk en op doortocht naar andere gebieden. De wolf, een inheemse beschermde diersoort, kan een verrijking zijn voor de fauna en biodiversiteit, maar... de realiteit dwingt ons onder ogen te zien, dat dit gevolgen heeft voor de veiligheid van mens en huisdier in ons dichtbevolkte cultuurlandschap. Dit vraagt om een realistisch beleid gericht op natuurwaarden en waarbij maatschappelijke belangen worden meegenomen, vastgelegd in wetgeving.

Beperkte ruimte

Feit is, dat ons land (en zeker Twente) een door de mens gemaakt landschap heeft (agrarisch cultuurlandschap) en continue beheerd werd en wordt. Het is in ieder geval geen groot ongerept natuurgebied waarin grote natuurlijke processen spontaan plaats vinden. Op allerlei wijze grijpen mensen in om kwetsbare soorten, zowel planten als dieren, te behouden of een bepaald landschappelijk beeld te behouden. De wolf kan in zo’n omgeving zijn rol als predator om een evenwicht in de natuur te herstellen onmogelijk vervullen.

In een gebied waar de wolf vertoeft moet naast ecologische draagkracht (voldoende natuurlijk voedselaanbod) ook draagvlak onder de bewoners en gebruikers van dat gebied zijn. Er is daarom, zoals bij zo veel diersoorten, een balans nodig tussen beheer en bescherming.

Bescherming en veiligheid

De WBE is van mening, net als de jagersvereniging, dat een wolvenbescherming niet mag leiden tot onveiligheid voor mensen, schade aan (landbouw)huisdieren of tot ecologische schade. Maatregelen zoals hoge rasters zijn meestal ongewenst, omdat zij de vrije verplaatsing van andere wilde diersoorten belemmeren. Bovendien blijken deze lang niet altijd effectief te zijn. Landbouwdieren verplicht binnen houden gaat ten koste van dierenwelzijn. Natuurlijke prooidieren passen hun gedrag aan, waardoor populatiebeheer lastiger wordt en dit effecten heeft op bosverjonging en biodiversiteit. Het zijn nu blijkbaar vooral de jonge wolven, de jaarlijkse aanwas, die zorgen voor problemen met (landbouw)huisdieren en mensen. Schijnbaar zijn er beperkingen in bestaande leefgebieden van roedels waardoor er een spreiding plaatsvindt van jonge dieren. Deze jaarlijkse toename levert problemen op. Er moet bijgestuurd kunnen worden door middel van beheer.

Het gedrag van de wolf blijkt in ons dichtbevolkte, dichtgetimmerde en geasfalteerde land door de mens te worden bepaald. De ruimte waarin mensen en wolven vertoeven is (te) klein, waarbij al snel conflicten

kunnen ontstaan, wolven niet meer schuw zijn of (landbouw)huisdieren als voedsel beschouwen. Actief afschrikken, verjagen of bij incidenten gericht bejagen moet mogelijk zijn.

De wolf is, net als zoveel anderen dieren, beschermd op basis van de Europese wetgeving. Dat betekent, dat er sprake moet zijn van een gunstige instandhouding van de Noordwest-Europese wolvenpopulatie. Feit is, dat deze situatie al een aantal jaren bereikt is. De wolf is niet meer een zeldzame bedreigde diersoort. De recent aangepaste Europese wetgeving en de Nederlandse wetgeving maken in feite populatiebeheer mogelijk. Maar dan moet er sprake zijn van structurele onveiligheid, grote economische schade en schade aan vee. Juridisch geeft dit praktisch de nodige problemen. Er is een goed beleid nodig van rijk en provincies. Zo heeft de provincie Overijssel ook nog niets vastgelegd. Er is een duidelijk landelijk gecoördineerd beleid nodig met oog voor ecologische doelstellingen en vooral ook maatschappelijk draagvlak.

De rol van jagers

Jagers spelen een cruciale rol als ogen en oren in het veld. Ze zijn wettelijk verantwoordelijk voor het faunabeheer, zijn goed opgeleid, lokaal verankerd en in staat om deskundige bijdragen te leveren aan monitoring, bescherming en – indien nodig – beheer. Hun betrokkenheid is cruciaal voor effectief wolvenbeleid met draagvlak.

Conclusie

De Wildbeheereenheid “West-Twente” staat, net als de Koninklijke Nederlandse Jagersvereniging, voor een leefbaar landschap met ruimte voor wolven. Maar dat mag niet ten koste gaan van veiligheid, maatschappelijk draagvlak en biodiversiteit. Er moet gekomen worden tot een realistisch en uitvoerbaar wolvenbeleid. Uiteraard moet dat passen bij de omvang en aard van ons land en het drukbevolkte cultuurlandschap. Daarvoor moet gebruik gemaakt van de bestaande wetgeving en is het maken van een duidelijk landelijk beleid nodig. Inmiddels is het duidelijk, dat we de fase ‘wel of niet ingrijpen’ wel gepasseerd zijn en ons moeten beraden wanneer ingrijpen nodig is. Vanzelfsprekend moet dit zorgvuldig en wetenschappelijk onderbouwd gebeuren. Jagers kunnen en willen deskundige bijdragen leveren aan monitoring, bescherming – en indien nodig – beheer.

Nadere informatie:

J. Kreijkes - voorlichting
Oude Almeloseweg 22
7641 GK WIERDEN
tel. 06 – 45630416
pr@wbewest-twente.nl